

31986L0560

L 326/40

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

21.11.1986

ТРИНАДЕСЕТА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА**от 17 ноември 1986 година****относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки в областта на данъка върху оборота — правила за възстановяване на данъка върху добавената стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на Общността**

(86/560/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално членове 99 и 100 от него,

като взе предвид Шестата Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. за уеднаквяване на законодателствата на държавите-членки относно данъка върху оборота — обща система на данък върху добавената стойност: еднообразни правила за определяне на данъчното задължение ⁽¹⁾, и по-специално член 17, параграф 4 от нея,като взе предвид предложението на Комисията ⁽²⁾,като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽³⁾,като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽⁴⁾,като има предвид, че съгласно член 8 от Директива 79/1072/ЕИО относно правилата за възстановяване на данък върху добавената стойност на данъчнозадължени лица, които не са установени на територията на Общността ⁽⁵⁾, държавите-членки могат да отказват възстановяване или да налагат специални условия,

като има предвид, че е нужно да се осигури хармоничното развитие на търговските отношения между Общността и трети страни, основаващо се на разпоредбите на Директива 79/1072/ЕИО, като в същото време се държи сметка за разликите в положението в трети страни,

като има предвид, че следва да се пресекат някои форми на избягване на данъчното облагане или неплащане на данъци,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

По смисъла на настоящата директива:

1. „Данъчнозадължено лице, което не е установено на територията на Общността“ означава данъчен субект по член 4, параграф 1 от Директива 77/388/ЕИО, който за периода по член 3, параграф 1 от настоящата директива не е осъществявал стопанска дейност на тази територия, нито е имал място на стопанска дейност (определена база), чрез което (която) се осъществяват търговски сделки или — в случай че не осъществява такава стопанска дейност или няма място на стопанска дейност (определена база) — постоянен адрес или обичайно местоживееене и който през същия период не е извършвал услуги или доставял стоки, предназначени за държавата-членка по член 2, с изключение на:

а) транспортни услуги и свързани с тях спомагателни услуги, които са освободени сделки по силата на член 14, параграф 1, и), член 15 или член 16, параграф 1, Б, В и Г от Директива 77/388/ЕИО;

б) извършени услуги, при които, по силата на член 21, параграф 1, буква б) от Директива 77/388/ЕИО, данъкът се дължи единствено от лицето, на което са предоставени.

⁽¹⁾ ОВ L 145, 13.6.1977 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 223, 27.8.1982 г., стр. 5 и
ОВ С 196, 23.7.1983 г., стр. 6.

⁽³⁾ ОВ С 161, 20.6.1983 г., стр. 111.

⁽⁴⁾ ОВ С 176, 4.7.1983 г., стр. 22.

⁽⁵⁾ ОВ L 331, 27.12.1979 г., стр. 11.

2. „Територията на Общността“ означава териториите на държавите-членки, на които се прилага Директива 77/388/ЕИО.

Член 2

1. Без да се засягат разпоредбите на членове 3 и 4, всяка от държавите-членки възстановява на всяко данъчнозадължено лице, което не е установено на територията на Общността, при спазване на указанияте по-долу условия, данъка върху добавената стойност, платен за получени от него услуги или доставено му движимо имущество на територията на страната от други данъчнозадължени лица, или платен при внос на стоки в страната, при условие че тези стоки или услуги се използват за целите на сделките по член 17, параграф 3, букви а) и б) от Директива 77/388/ЕИО или за извършване на услуги по член 1, точка 1, буква б) от настоящата директива.

2. Държавите-членки могат да поставят възстановяването по параграф 1 в зависимост от предоставянето от трети държави на подобни облекчения относно данъци върху оборота.

3. Държавите-членки могат да искат да бъде назначен данъчен представител.

Член 3

1. Възстановяване по член 2, параграф 1 се извършва по искане на данъчнозадълженото лице. Държавите-членки определят правилата за предявяване на искания, включително относно сроковете за това, периода, който исканията следва да покриват, органа, компетентен да ги получава, и минималните суми, за които могат да бъдат предявявани искания. Те определят също правилата за възстановяване, включително относно сроковете за възстановяване. Те определят задълженията на предявяващия искането, които са необходими, за да се определи дали искането е основателно и за да се избегнат злоупотреби, по-специално задължение да се представят доказателства, че същият осъществява стопанска дейност в съответствие с член 4, параграф 1 от Директива 77/388/ЕИО. Предявяващият искането е длъжен да декларира писмено, че през определения период не е извършвал сделки, които не отговарят на условията по член 1, точка 1 от настоящата директива.

2. Не може да се извършва възстановяване при по-благоприятни условия, отколкото тези, приложими по отношение на данъчнозадължени лица от Общността.

Член 4

1. За целите на настоящата директива правото на възстановяване се определя в съответствие с член 17 от Директива 77/388/ЕИО, така както той се прилага в държавата-членка на възстановяването.

2. Държавите-членки могат, обаче, да предвидят, че в определени случаи не се предоставя възстановяване или да поставят условия за възстановяването.

3. Настоящата директива не се прилага за доставки, по отношение на които е или може да бъде предоставено освобождаване съгласно член 15, точка 2 от Директива 77/388/ЕИО.

Член 5

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива не по-късно от 1 януари 1988 г. Настоящата директива се прилага само по отношение на искания за възстановяване, отнасящи се до данък върху добавената стойност, дължим за покупки на стоки или услуги, за които е издадена фактура, или за внос, осъществен на или след тази дата.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби на своето национално законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива, и уведомяват Комисията в случаите на използване от тях на възможността, предоставена им по член 2, параграф 2. Комисията уведомява останалите държави-членки за това.

Член 6

В срок от три години от датата по член 5 Комисията представя, след консултации с държавите-членки, пред Съвета и Европейския парламент доклад относно прилагането на настоящата директива, и по-специално що се отнася до прилагането на член 2, параграф 2.

Член 7

От датата на въвеждане на настоящата директива, но във всички случаи към датата, указана в член 5, се отменят последното изречение на член 17, параграф 4 от Директива 77/388/ЕИО и член 8 от Директива 79/1072/ЕИО, със сила за всички държави-членки.

Член 8

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 17 ноември 1986 година.

За Съвета
Председател
N. LAWSON